

Da bi mogao druge hraniti prorok mora sam sebe prvo da nahrani. Gospod zato Jezekilju govori u 2,7?9 o duhovnom obroku koji mu je potreban da bi mogao da ide i preda poruku. Izrael se odmetnuo od Re?i Božje. Ona više nije bila standard za njihov život. Prezreti Re? Božju i po? eti život prema svom uverenju i drugim standardima jeste odmetništvo pred Bogom. Mišljenja ljudi su bila važnija za Izrael od same Re?i Božje. Bog u takvom narodu poziva osobu da bude njegov glas odmetnicima i pre nego što ide, Gospod želi da ga napuni ne ljudskom mudroš?u ve? božanskom koja u Njegovoj Re?i jer On gleda na onoga koji "drš?e od Njegove Re?i" (Isaija 66,2). Jezekilj je trebalo da se "najede Božje Re?i". Sa današnjih propovedaonica se ?esto ?uje: tako je rekao ovaj ili onaj a tako retko: ovako kaže Biblija. Snaga Billy Graham?ovih propovedi leži u jednostavnoj upotrebi Božjeg svitka ? Biblije. "Stoji pisano" je ono što se iz njegovih usta ?uje naj?eš?e.

Duh Sveti upotrebljava ono što stoji pisano. Zato je i ono klasi?no proroštvo ? "ovako govori Gospod" podložno samoj Re?i. Nije važan glas, ni ko prorokuje ve? da li se to slaže sa onim što "stoji pisano". Prorok ljubi Re? iznad svega. Psalam 119,103 kaže da su Davidu slatke Re?i Božje. Jov ili je pohranio u sebi (23,12), kao i Marija. Jeremija ili je gutao. Bogu hvala za knjige ali da bi neko bio prorok, mora pre svega da "guta" Božju Re?. Jeremija je ?ak i u svom govoru trebalo da odvaja bezvredno od dragocenog. "Ja mislim, ja verujem, tako kaže onaj..." sve su to bezvredne stvari ako nisu u skladu sa "onim što Gospod kaže, što je pisano" i moraju biti izba?ene iz poruka Božjih proroka.

HUMANIZAM, RACIONALIZAM I PROROKOVA PORUKA

Prorok u svojoj poruci naj?ešce ukazuje na ljudsko odstupanje od Božje Re?i. Zbog toga proroci nailaze na protivljenja kod ljudi jer ljudima ne paše da im iko objavljuje Božji standard za situaciju u kojoj su. Veliki deo današnjeg hriš?anstva ima jedan veoma racionalisti?ki pristup Božjoj Re?i. Ljudski um želi da bude iznad neograni?enog Božijeg uma i mogu?nosti koje Duh Sveti ima kroz re? i danas. Jedna šala objašnjava stav mnogih hriš?ana što se Božje Re?i ti?e: U teološkoj školi student oduševljeno reaguje na tekst o Božjem ?udu razdvajanja Crvenog mora. Profesor (koji je znanjem i Boga premašio) utišava studenta govore?i: 'Tvoje je haleluja nepotrebno jer je "dokazano" da je tu bilo 20?30 cm vode i mogli su je jednostavno presko?iti". Slede? i dan isti tekst se ?ita i isti student ushi?eno pokazuje svoje oduševljenje Božjom mo?i: Profesor reaguje na isti na?in ali student odgovara: "Haleluja, Bog je ipak silan kada je svu egipatsku vojsku mogao da udavi u takvom pli?aku." Mnoge crkve i ljudi imaju probleme kada gledaju Bibliju ljudski i racionaliziraju. Problem nije u tome da li su ?uda za danas i koliko, i da li je Bog Bog ?uda ili ne!

U 2. Carevima 7,12?13 imamo takav slu?aj. Druga bolest koja truje hriš?ane je humanisti?ki na? in propovedanja ? "ulepšavanje" poruke da bi je ?ovek primio što lakše. Ne sme se biti grub sa "mudrim ?ovekom današnjeg civilizovanog sveta". U 4. Mojsijevoj 16,3 vidimo samo detalj pokušaja "lažnih proroka" da umanje razliku Bog ? ?ovek. Liberalna teologija je uspela ne samo da smanji tu razliku nego i da je pojednostavi do te mere da je ?ovek "bog". Rimljanima 3,23 i Isaija 6,3 su poruke isto toliko koliko i Jovan 3,16. ?ovek je u svoj mudrosti i znanju još uvek samo prašina bez duha (koji mu je Bog dao). A s tim duhom i bez Boga ?ovek je još uvek grešnik na putu za pakao, a Bog je sveti, sveti, sveti Bog koji ho?e da ga spasi od greha. Duh Sveti je došao da "dokaže svetu zabludu s obzirom na greh"! (Jovan 16,8?9) Humanizam u hriš?anstvu pravi religiju od hriš?anstva a u religiji nema ni Boga ni spasenja. Prorok u svojoj poruci ima ljubavi za grešnika, ali nema "pardona" za njegov greh. Sa naših propovedaonica se ?uje ve? toliko

mного o ljubavi Božjoj (iako je malo u praksi ima) da su ljudi poverovali da Bog voli ne samo njih nego i njihov greh.

U 2. Dnevnika 18,7.12?13 jasno se vidi mržnja ljudi koji vole greh prema Božjim prorocima i istovremeno stalni pritisak okoline na proroka da izmeni svoju poruku. Moja iskrena molitva za one koji bez kompromisa stoje na onome što Bog govori je: "Gospode, daj snage onima koji ne bi ni za punu ku?u zlata govorili drugo nego ono što im Ti narediš." Da, razmaženom hriš?anstvu ne pašu ljudi koji ljube Rer živoga Boga. **Propovedanje svoje denominacije i one teologije koju moja crkva zastupa je ništa drugo nego humanisti?ka teologija. Zar ne govori Pavle o tome u 1. Korin?anima 3,1?15?! Na našim godišnjim konferencijama se više citiraju osniva?i naših denominacija nego Hrist. Zašto? Zato da ne bismo izgubili profil naše denominacije. Bog svakako i danas ima proroke, i blago onima koji ih ne kamenuju pre nego što ?uju i proveru njihove re?i. Humanizam i racionalizam su napravili Boga invalidom, nesposobnim za nešto što je ranije mogao (valjda zbog starosti?) i na kraju ga proglase mrtvim. Ali, haleluja, Bog ne samo da nije mrtav nego nije nikad ni kijavicu imao! Mi jesmo proro?ki narod pozvan da objavi silna dela Božja. ?uvajmo se zato kvasca farisejskog, govora koji sjaji mudroš?u palog ?oveka ali sile nema.**

ETA JE PORUKA PROROKA?

Prorokova poruka je Duhom Svetim prosvetljena pisana Božja Re?. Ono što je Bog imao da kaže ovom svetu rekao je i zapisao. To ne zna?i da Bog i danas ne govori u odre?enim situacijama nešto što ne mora da bude u Bibliji doslovno zapisano. Ali, i to mora da bude u skladu sa Biblijom. Drugim re?ima, i to je ve? tamo ako bi samo mogli da vidimo. Jeremija govori u 9,4 o ljudima koji su privikli jezik na zlo. Proroci tako?e privikavaju svoj jezik ? ali na Božju Rec. Oni uvek u svakoj situaciji imaju "Rec od Boga". Navikli su se da slušaju glas Duha. Njihove poruke su Božje Re?i preko njihovih usana. Njihove re?i imaju snagu da menjaju situaciju u životima onih koji ih primaju. Pavle piše Timotiju u 2. poslanici 4,2 da uvek propoveda Re?. Jezdra je ?itao Re? pred svim narodom (Jezdra 8,1?8) i Re? je imala uticaja na narod. Apostoli su propovedali Re? i ona je imala napredak (Dela 8,5). Bog je obe?ao da ?e Re? donositi rezultate (Isaija 55,11). U mnogim crkvama se ne doga?aju ?uda ne zato što ih Bog više ne ?ini, ve? zato što je Evan?elje zamenjeno filosofijom i mrtvom teologijom. ?uda prate Re? a ne ljudska mišljenja (Marko 16,20). Prorok poznaje Božje srce i zato zna Božja ose?anja u situaciji u kojoj je postavljen. Poruka proroka je ustvari objava reakcije Božjeg srca na datu situaciju. Bog zato kaže Jezekilju: "Govori im moje re?i, poslušali oni ili ne poslušali, jer su rod odmetni?ki" (Jezekilj 3,7). Uspešnost proroka nije u broju onih koji prime poruku nego u verodostojnosti prikazivanja Re?i koje su izašle iz usta Božjih. Prorok ne podnosi ra?une ljudima nego Bogu. Pošto zna da je poslan i da ne govori svoje re?i, prorok ne mora da se bori i opravdava ugled i poruku. Ona nije njegova i Onaj koji ga je poslao stoji sa njim i potvr?uje Svoju Re?.

PROROKOVO POSLANJE

"I re?e mi: Sine ?ove?ji, ustani na noge da govorim s tobom. I u?e u me duh kad mi progovori, i postavi me na noge, i slušah Onog koji mi govoraše. I re?e mi: Sine ?ove?ji, ja te šaljem k sinovima Izrailjevim, k narod-ima odmetni?kim, koji se odmetnuše mene; oni i o?i njihovi biše mi neverni do ovog dana. K sinovima tvrdog obraza i upornog srca šaljem te ja, pa im reci: Tako veli Gospod; I poslušali ili ne poslušali, jer su dom odme-tni?ki, neka znaju da je prorok bio me?u njima. I ti, sine ?ove?ji, ne boj ih se niti se boj njihovih re?i, što su ti uporni i kao trnje i živiš me?u škorpijama; ne boj se njihovih re?i i ne plaši se od njih što su dom odmetni?ki."

(Jezekilj 2,1?6). ?emu svi oni silni doživljaji kroz koje je Jezekilj prošao? Zar nema Bog i drugih na? ina da formira svoga slugu? Zbog ?ega te teške pripreme? Jedan deo odgovora je ? zbog prorokovog poslanja. Po-stoji tendencija me?u hrišćanima da svaku (oštru) proro?ku rec? Biblije adresiraju na nevernike. To je upra-vo za njega, njih, ?esto se ?uje. Ali, proro?ka re? je pre svega za one koji veruju u proroke, Božji narod. Isus nije prvenstveno došao da evangelizira svet, nego izgubljenim ovcama doma Izraelova. Njima prvo jer su oni "evangeliziranja" sveta. Postali su kao otpali neznabošci (Jezekilj 2,3). Izneverili u pogledu So je obljutavila, svetlo postalo "romanti?na religiozna polu-tama." Prorokovo poslanje je pre svega Božjem narodu!

1. BOŽJI PLAN SA SVIM NARODIM

U Jestiri 3,8 ?itamo o jednom narodu "?iji su zakoni druga?iji od zakona svih ostalih naroda". Bili su rasuti (ne zbijen u svojim religioznim klubovima ? crkvama) me?u ostalima, ali su se bitno razlikovali zbog svog prakti?nog življenja Zakona koga im je dao Bog. Ljudi su to videli i znali da je bilo zbog njihovog Boga. Evangelizacija! U 5. Mojsijevoj 4,5?8 bila je data naredba narodu Božjem da živi po Božjim standardima i da ?e ostali *onda* videti da su najrazumniji narod (stih 6.). Svet ? ezne za istinom i slobodom. Đavo ga je prevario "bezakonjem" u kome nema slobode ve? ropstvo. Živeti Božju Re? je najmo?nija evangelizacija. Izrael nije izvršio zadatak i Bog im šalje proroke. Oni ih kamenuju, progone, ne primaju opomenu. Dolazi Isus. Kome? Izgubljenom svetlu? Ne! Niko nije više izgubljen nego onaj koji je jednom bio na?en pa opet zalu-tao. Tada postaje slepac koji vodi slepca, Isus dolazi Božjem narodu, da ga vrati na njegov put ? da bude opet prvak me?u narodima. Isus odlazi, šalje u?enike, Matej 10,5?6: "Ne idite k poganima... nego idite radije k izgubljenim ovcama doma izraelova." Njima, jer su "oni trebali da budu 'Jahve' utelovljen me?u narodima." Bog je živeo me?u njima, drugi su trebali to da vide. Me?utim, izgubljenima Isus pronalazi njih dvanaest i ra?a novi narod. U njemu ho?e da objavi sebe drugim narodima. Dela 4,13 svedo?e o tome da je Isus uspeo. Videlo se da su apostoli bili sa Isusom. Gde smo mi? Na zadatku, na putu...?

2. PROROK VIDI ŠTO OSTALI NE VIDE

Jezekiljeva poruka je poruka o?išćenja Božjeg naroda pre završnih dela na Hramu koji ?e otkriti slavu Božiju. Mi smo danas u tom periodu. Duh Sveti širom sveta ?isti i obnavlja one koji su Božji narod i ulepšava, ?isti zaru?nicu za onoga koji ?e do?i. Šta je Jezekilj video, a narod nije? Šta je Jezekilj video da bi sa tako strašnom porukom došao narodu? U Jezekilju 8,3 piše da ga je Duh podigao i poneo ga u božanskom vi?enju. Da, Jezekilj je bio u svom duhu *iznad* onog prose?nog, mlakog stanja kod Božjeg naroda. Zato je video ... i imao je šta da vidi. Grozote opisane u stihovima 6?16. Danas bi mogli re?i da je u Crkvi isto stanje. Mnoge denominacije su okrenule le? a Hekalu (Božjem hramu) i klanjaju se prema istoku. Velike crkvene organizacije danas žele da stvore neku "opštu" religiju, ujedine ponešto iz isto?nih i drugih religija i stvore "najbolje".

Mnogi nanovoro?eni hriš?ani veruju više zvezdama, horoskopima i sli?nim stvarima nego pisanoj Re? i živoga Boga. U crkvama se svašta radi samo da bi se Bog izbacio (st. 6.) iz *Njegove* svetinje. Naša bogoslužjenja su danas loša religiozna teatralna predstava sa mnoštvom "duhovnih" ta?aka programa i sa jednim "o, Bože blagoslovi naš program", na kraju. Gde je Bog? Gde je sloboda Duhu da nas vodi? Ljudi odlaze drugim religijama jer smo mi, narod Božji, promašili. Ali, Božji proroci nisu pomrli, koliko god to neki "mudri" teolozi tvrdili. Ne, službe i darovi nisu nestali! Duh Sveti nije zaspao.

I danas nam Bog šalje one koji Duhom vide više nego mnogi od nas. Pitanje je imamo li dovoljno

poniznosti da priznamo ono na čega Duh Sveti kroz takve ljude ukazuje? Ili, dajemo li ponosu šansu da sve objasni i obrazloži? To je video Jezekilj ali to Bog (kroz svoje proroke) vidi i danas i poziva nas: "Vratite se mojoj Reči, mojim standardima... meni!" Da, u 2. Dnevnici 7,14 je sledeće i danas aktuelno: "Ako se narod moj ... ponizi, pomoli, potraži lice moje, okani zlih puteva... uslišicu i izleći u zemlju." Mnogi kažu da Bog ne govori više kroz ljude. Istina! Ne govori za one koji ne žele da čuju, duhovno gluve, koji idu svojim drevnim, tradicionalnim stazama. Ko ima uši da čuje... taj čuje, jer Duh po celom svetu danas govori; "Očisti u narod svoj i učini ga Hramom svoje slave." To je bila poruka još kroz Jezekilja u 22,15. Znači prorok je poslan onima koji trebaju obnovljenje i povratak a već jesu deca Božja. (Jona i Avdija su jedni od retkih proroka poslani neznabošcima).